

Пенчо Славейков

Извардила Марта, дойде
пролетта...

Извардила Марта, дойде пролетта
несетно в ноцта,
но призори тая измама видяла,
налетя върху й тя с хала.

И зина насреща й старчески зев,
и сблъска я с рев,
и цветната дреха развя и размята,
и с дъжд й наплиска снагата.

Но шалаво чедо не ще и да знай –
и смей се, играй...
А слънце, на прага небесен запряно,
изглежда ги благо засмяно.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6523>]